

Վահան Տերյան

Գարնան երեկո

Անհուն երկնքի կապույտ աշխարհում
Մի քնքուշ թռչուն իր նուրբ ու բարակ
Թևերն է փռում.
Եվ մեկը անտես, շարժումով արագ,
Ոսկի է մաղում, գոհար է ցրում
Կապույտ դաշտերում...

Այրում են սիրտըս անբարբառ երգեր,
Դողում են շուրջըս անխոս դյութական,
Եվ նրբին ձեռքեր
Ինձ են որոնում տենչով կուսական...
Լո՛ւռ... Սիրո համար էլ չըկան երգեր,
Էլ խոսքեր չըկան...